

Hun kan ikke forklare.

Den turbuløse følelsen klatrer oppover halsen hennes.

Hun føler utrygg.

Hjelpesløs.

Hun er redd.

Hun vet ikke om hun burde være det.

Hun er urolig, uansett.

Hun kan ikke innrømme det.

Alt er egentlig perfekt.

Hun har alt hun trenger.

Likevel er hun utrygg, hjelpesløs og redd.

Skam.

Tankene dreper henne.

Hun mister kontroll.

Hun kan ikke si det høyt.

Frykten for å vite.

Hun er for redd.

Redd for å ødelegge det.

Så hun kan ikke gjøre noe.

Derfor har hun bare denne følelsen.

Og den må bare sitte der.

Fordi det kommer aldri ut.